

Škatuľa
od topánok
(Vianočný príbeh)

FRANCINE
RIVERSOVÁ

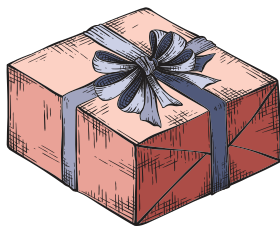
Škatuľa od topánok

(Vianočný príbeh)

KUMRAN.SK

UKÁŽME SVOJU NÁDEJ

Škatuľa od topánok
(Vianočný príbeh)

FRANCINE
RIVERSOVÁ

Americký originál
(Shoe Box – A Christmas Story):

© 1995, 2010 by Francine Rivers

All rights reserved. Published by arrangement with
Browne & Miller Literary Associates, LLC. United States
of America. Translated by permission.

Slovenské vydanie:

© 2017 KUMRAN, s. r. o.

www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováná,
uložená do informačných systémov ani inak
rozširovaná (elektronicky alebo mechanicky) bez
predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Preklad: Jana Bálíková

Jazyková korektúra: Eva Petrovičová

Zodpovedný redaktor: Eva Štrbová

Obálka a grafická úprava: Štefan Talarovič

Ilustrácie: © 2005 Linda Graves

Foto na obálke: Adobe Stock Photo

Tlač: Alfaprint, s. r. o.

Prvé vydanie

ISBN 978-80-89487-91-2

Obsah

Ako vznikol tento príbeh

strana 7

Škatuľa od topánok

strana 13

Vianočný príbeh

*(z Evanjelia podľa Matúša 1 – 2
a Evanjelia podľa Lukáša 1 – 2)*

strana 67

Ako vznikol tento príbeh

Keď som sa stala kresťankou, jednou z najťažších vecí pre mňa bolo zložiť svoje bremená na Pána. A pritom ma trápilo veľa vecí. Spomenula som si na kamarátku, ktorá sa zmienila o tom, že svoje modlitby vkladá do papierového vrečka, v akom sa zvyčajne nosí obed. Kedysi som pracovala ako sekretárka a pamätala som si naše zakladače na vybavené a nevybavené záležitosti. Vzala som teda obyčajnú kartónovú škatuľu s vrchnákom a obalila som ju pekným baliacim papierom. Potom som do vrchnáka vyrezala otvor. Vždy,

keď ma niečo veľmi trápilo a nevedela som sa nad to povzniesť, spomenula som svoj problém v modlitbe, ktorú som napísala na papierový lístoček a vsunula do tejto „Božej poštovej schránky“. Niekedy do nej vkladali svoje modlitby aj môj manžel a deti. Bolo úžasné, ako mi tieto fyzické úkony pomáhali skladať svoje bremená a starosti na Pána. Vždy po niekoľkých mesiacoch som sňala vrchnák a čítala modlitby. A to, čo som zistila, mi prinieslo veľkú radosť a úľavu. Mnohé z modlitieb boli vyslyšané, niekedy úplne nečakaným spôsobom.

Moja „Božia poštová schránka“ sa stala podnetom na napísanie príbehu *Škatuľa od topánok*. Zatiaľ čo ja

som na lístočky písala svoje starosti
a bremená, Timmyho som nechala,
aby do nej vkladal aj chvály a vďaky.
Pripomenula som si, že jestvuje veľa
modlitieb – uctievanie a vzdávanie
vďaky, ako aj volanie o pomoc. Písmo
hovorí, že modlitby veriacich sa
vznášajú k Pánovi ako závan kadidla.

*T*immy O'Neil prišiel k Mary a Davidovi Holmesovcom, ktorí sa stali jeho pestúnmi, v polovici septembra, dva týždne po začiatku školského roka. V ten deň vládlo pochmúrne počasie. Timmy bol útlý šesťročný chlapec so smutnými očami. Čoskoro vzbudila záujem Holmesovcov škatuľa, ktorú nosil ustavične so sebou. Bola to obyčajná škatuľa od topánok s červeným vrchnákom a nápisom „Bežecké topánky“ naboku.

Kamkoľvek Timmy išiel, bral ju so sebou. Ak ju odložil, tak vždy len na miesto, kde na ňu dobre videl.

„Nemali by sme sa ho na to spýtať?“ povedala Mary manželovi.

„Nie. Porozpráva sa s nami o tom, keď na to bude pripravený,“ odvetil David, no bol rovnako zvedavý ako ona.

Zvedavá bola dokonca aj sociálna pracovníčka pani Iversonová.

Povedala Mary a Davidovi, že Timmy mal škatuľu pri sebe už vtedy, keď ho policajti priviedol na oddelenie starostlivosti o mladistvých. Timmyho otec bol vo väzení. Jeho mama pracovala, no nezarábala dosť na to, aby sa mohla o Timmyho primerane postarať. Suseda z bytového domu, kde býval, zistila, že je po celý deň sám, a oznámila to polícii.

„Keď ho ku mne priviedli, mal so sebou malú tašku s oblečením a túto škatuľu,“ povedala pani Iversonová. „Spýtala som sa ho, čo je vnútri, a on na to iba: ‚Veci.‘ No aké veci, nechcel prezradiť ani za svet.“

Dokonca aj deti v Timmyho novej škole boli na škatuľu zvedavé. Neodložil ju do priehradky naspodku stolíka, kam si veci odkladali ostatné deti. Počas celého vyučovania ju mal hore na stolíku.

Aj jeho prvácka učiteľka, pani Kingová, by to bola rada vedela. „Čo to tu máš, Timmy?“

„Svoju škatuľu,“ odvetil.

„A čo je v nej?“

„Veci,“ vyhlásil a ďalej sa venoval matematike.

Pani Kingová sa ho už na škatuľu nevypytovala. Timmyho si obľúbila a nechcela vyzvedať. Mary a Davidovi povedala, že Timmy je dobrý žiak. Nie až taký bystrý, ale vždy si poctivo robí svoju prácu. A to na ňom pani Kingová obdivovala. Na list s matematickými zadaniami mu napísala: Si pre ostatných žiakov vzorom. Nakreslila tam veľkého smajlíka a dala mu peknú nálepku s lesklou hviezdou.

